

D.O.T.J.E.

Coming-of-age, Comedy, Drama

Sofia Delga

Short Film

ZWART BEELD.

1. EXT. BRUG AAN WOUDRAND - EIND MIDDAG - AANSTEKER INTRO SCENE

DOTJE(19), loopt met haar handen in haar zakken.

Haar outfit is een explosie, je zou haar niet kunnen missen: een rare combinatie van kleuren, hoge sokken, glitters en kleurvolle make-up.

Een stuk verderop staat een groep jongeren te lachen. Dotje ziet hun, houdt haar hoofd laag en blijft doorlopen.

Dotje nadert. Een meisje merkt haar op en wijst naar Dotje met haar kin. Hoofden draaien om.

MEISJE 1

Jeetje.

JONGEN 1

Wie is dat nou weer?

Een meisje, ROMEE (18), dikke laag mascara en glanzende lipgloss, stapt de groep uit richting Dotje.

MEISJE 3 (ACHTERGROND)

(lachend)

Nou, Romee, doe normaal.

ROMEE

(blokkeert de weg)

Mag ik je wat vragen?

Dotje blijft staan en kijkt naar de stoeptegels.

ROMEE

Ga je naar een kinderfeestje?

De groep lacht zacht. Dotje zegt niks.

ROMEE

Nou. Waarom ben je zo stil?

Dotje zwijgt. De stilte is luid. Gefluister van de groep. Romee's geïrriteerde klik met haar tong breekt de stilte.

ROMEE

(luider)

Hoe heet jij?

Dotje twijfelt even.

DOTJE

(zacht)

Dotje.

ROMEE
Watte? Dotje?!

Romee kijkt naar de groep terwijl ze haar naam uitlacht. Ze lachen mee. Een meisje maakt snel een foto van de scene. De jongen naast haar lijkt niet al te veel te lachen.

Dotje is ongemakkelijk. Maar ze rent niet weg.

ROMEE
Dotje. Heb je misschien een
aansteker voor me?

Dotje blijft even stil en denkt na.

DOTJE
(zachtjes)
Ja.

Dotje haalt haar tasje van haar schouder en begint erin te graaien. Romee kijkt voldaan naar haar vrienden terwijl ze een sigaret pakt. Dotje gluurt een keertje naar Romee als ze weg aan het kijken is.

Dotje haalt de aansteker tevoorschijn en Romee houdt de sigaret bij haar mond. Ze geniet van de situatie. Dotje houdt de aansteker bij de sigaret en laat het vuurtje branden. Opeens kijkt Dotje naar Romee.

Haar blik veranderd. Een hele neppe en lege glimlach verschijnt op haar gezicht.

In een ruk duwt ze de aansteker in Romee's haar--

Romee scheld en deinst achteruit--

TITLE ON SCREEN: **D.O.T.J.E** in bloedroze letters.
Cue: Birthday Cake van Cibo Matto (cover)

2. EXT. PARK - ZONNIGE DAG - LOES EN DOTJE('S ONRUST)

Een blauwe lucht. Vogels. Rust.

Er verschijnt een (zeer slecht) uitknipsel van een getekend dier in beeld, een hand houdt hem vast.

DOTJE (OFF CAMERA)
(spelend)
Gaaahhhh...

Dan nog een (slechter) getekend poppetje van de andere kant.

DOTJE (OFF CAMERA)
(poppetjes bewegend)
Blueehhhh...

We zien wie het vasthoud-- Dotje. Ze ligt op haar rug in het gras. Naast haar ligt haar beste vriendin op een kleedje, LOES (19), met een zonnebril, rode lippenstift, en een boek in haar handen. Dotje laat haar handen op haar buik rusten en zucht.

Ze draait zich om op haar buik. Je kan duidelijk zien dat ze onrustig is.

Ze kijkt rond. Dan naar Loes.

DOTJE

Ik wou dat ik jou was.

LOES

He?

DOTJE

Ik wou dat ik jou was.

LOES

(lacht sarcastisch)

Wie niet?

DOTJE

Nee, niet eens een grap. Kijk hoe rustig je bent.

LOES

Weet je hoe dat komt?

Dotje kijkt haar aan.

LOES

Ik heb gisteren niet iemand z'n kop in de fik gestoken en---

Dotje kreunt uit protest. Ze wilt het niet horen.

LOES (VERDER)

-- Ik heb ook niet honderd essays die ik nog moet inleveren en ik heb ook niet mijn docent uitgescholden als een 'bedpisser' omdat ik daar zin in had.

Dotje zucht diep in frustraties. Ze staart voor zich uit. Loes kijkt haar dringend aan.

LOES

Je wilt mij zijn? Oke, goed. Stel je voor: je word wakker als mij. Wow-- Je staat op, je kijkt om je heen en dan denk je: 'wat verschrikkelijk saai dit'. Einde fantasie.

Dotje kijkt haar aan met een frons. Loes gaat weer verder lezen.

LOES
(glimlach)
Het ligt aan jou, lieve schat.

DOTJE
(mompelend)
Au.

LOES
Jij zeurt altijd dat mensen niet eerlijk zijn.

DOTJE
(lichtelijk geïrriteerd)
Voor iemand die slim is ben je wel heel erg dom.

LOES
(ook lichtelijk geïrriteerd)
Wat moet dat betekenen?

Dotje zucht het weer uit. Loes weet dat Dotje haar gewoon begrijpt en Dotje weet dat Loes gelijk heeft. Dit gesprek hebben ze vaker gehad.

Loes gaat verder met lezen. Dotje met tekenen.

Er is weer vrede.

DOTJE
(monotoon, houdt schetsboek omhoog)
Wat vind je van Christopher.

LOES
(blijft verder lezen)
Christopher is nice.

DOTJE
(gooit schetsboek neer, zeurend)
Je keek niet eens--

BONK-- Een bal rolt tegen Dotje aan. Ze schrikt. Loes lacht haar zachtjes uit.

VOETBAL JONGEN (OFF CAMERA)
(van ver)
Hey, sorry! Kan je 'm terug pasen?

Dotje kijkt geïrriteerd zijn kant op en staat op met de bal in haar handen. Ze houdt zich klaar om de bal terug te schoppen naar de jongen. Dan verandert ze richting--

LOES
 (probeert haar te stoppen)
 Dotje--

--en schopt hem compleet de andere kant op.

VOETBAL JONGEN (OFF CAMERA)
 (verbaasd)
 Hey...!

Dotje glimlacht voldaan als ze naar de bal kijkt en dan naar Loes. Loes is verbluft.

Dotje kijkt naar de jongen. Haar lach verdwijnt voor angst. Dan draait ze om en vlucht ze de verte in. Na een momentje komt de jongen in beeld, rennend achter haar aan.

Ze rennen allebei de verte in.

Loes kijkt even om. Dan richt ze weer op haar boek en leest ze rustig verder.

Dit maakt ze vaker mee.

3. INT. DOTJES KAMER - DE VOLGENDE DAG - DOTJE'S CHAOS

We horen zachtjes een nummer draaien.

We bevinden ons in een drukke kamer. De muren zijn bedekt met tekeningen en posters: een rokende barbie, vintage horrorfilms, NANA plaatjes, Led Zeppelin en een knock-off versie van Nevermind.

Haar zelf gemaakt tekeningen zijn wild en creatief, op vele staan quotes gekrast [bv. "RESPONSIBILITY SUCKS!!", of "I don't want to grow up! YOU GROW UP!!!"].

Van de plafond hangen lichtjes en vlaggetjes. Op de vloer zijn stapels DVD's en CD's, boeken, oude bordspelletjes en hoopjes kleding met hier en daar een verdwaalde muts, tas of een felroze hak.

Er leunt een elektrische gitaar tegen de muur. Op het nachtkastje: een oranje retro telefoon, een walkman, Yu-Gi-Oh kaarten, een Gameboy, een Furby... Dotjes kamer verteld alles over haar: ze houdt zich vast aan vroeger (en ze is een beetje gek).

Dotje ligt op haar bed armbandjes te maken. Ze concentreert zich hard om het dunne draadje door een gaatje van een kraal te krijgen.

TRIIING-- de telefoon gaat af.

Dotje blijft nog geconcentreerd verder proberen, maar het lukt haar niet-- ze kreunt geïrriteerd en legt het armbandje op bed.

Dotje zoekt haar telefoon tussen de rommel. Ze haalt een oude klaptelefoon naar voren. Ze rolt met haar ogen als ze ziet wie haar belt, en neemt op.

SPLIT SCREEN:

We zien VICKY(19), opgeslokt in het zwart, make-up zwart, piercings, kettingen en armbanden, omhuld door een donkere kamer. Er klinkt luide gitaar op de achtergrond. Het tegenovergestelde van Dotjes kamer. Vicky heeft een Iphone in haar handen.

DOTJE

Yo.

VICKY

(monotoon)

Loes zei dat ik jou moest bellen en moest doorgeven dat de tentamens naderen en dat je moet leren. Punt.

DOTJE

En Loes kon dit zelf niet?
Vraagteken.

VICKY

Nee.

DOTJE

Oke.

Een stilte.

VICKY

(monotoon)

Ik heb zojuist een kwartier mentaal moeten voorbereiden om jou te bellen, wist je dat.

DOTJE

(sarcastisch)

Je doet het heel erg goed.

Dotje klapt haar telefoon dicht. Ze zucht en kijkt naar haar rugtas in de hoek van de kamer gesmeten.

Ze zit daar even.

Dan sleept haarzelf naar de tas. Laat de boeken neerploffen op bed. En gaat moeizaam ervoor zitten.

CUTS:

- Dotje probeert te leren. Maar ze snapt er niks van.
- Dotje heeft een andere houding genomen en probeert te concentreren. Weer niet goed--

- Met agressie smijt ze het boek naar de andere kant van de kamer.
- Dotje ligt met haar hoofd naast de boeken. Kapot.
- Dotje staat op haar bed, ze laad een plastic pistool op en richt op de boeken, de zachte kogels vliegen alle kanten op.
- Dotje slaapt. Een van haar boeken glijdt van haar bed.

4. INT. SCHOOL - DE VOLGENDE DAG - DE TENTAMENS

De toets ligt klaar op het bureau. Dotje gaat zitten, legt haar overvolle glitter etui klaar en strekt haar armen.

CUTS: (steeds verhogende spanning)

- TOETS 1: Roze Nagellak. Kleurvolle armbandjes.

Dotje snapt geen ene vraag. Vraagtekens na elk antwoord.

- TOETS 2: Groene Nagellak. Bruine armbandjes.

Dotje is gefrustreerd. Ze snapt er niks van.

- TOETS 3: Rode versleten Nagellak. Geen armbandjes.

Dotje tekent gekke/enge poppetjes op haar blad.

- TOETS 4: Zwarte Nagellak. Vol met ringen. Zwarte armbandjes.

Dotje krast in het groot: "UW LESSEN WAREN SAAI."--

5. INT. DOTJES KAMER - POST TENTAMEN - CONFRONTATIE MET LOES

-- Eindelijk vrede.

Dotje ligt op haar bed een oude manga te lezen. Een zacht nummer op de achtergrond.

Loes gaat naast het bed zitten en leunt tegen de zijkant.

LOES
(slaat haar boek open)
Had Vicky je nog gebeld?

DOTJE
Yup.

LOES
Hoe gingen de toetsen?

Dotje slaakt een grote zucht.

DOTJE
Catastrofisch.

LOES
Dotje, kom op. Je zei dat je voor
deze hard zou leren.

DOTJE
(leugen)
Heb ik ook gedaan.

Loes draait haar hoofd naar haar toe en kijkt haar aan.
'Helemaal niet', zegt haar side-eye.

LOES
Ik dacht dat je niet eens de helft
van je studiepunten had.

Dotje slaat haar boek dicht en draait op haar rug. Ze
verbergt haar gezicht in haar handen.

DOTJE
Laten we het hier niet over hebben.

LOES
Ik zeg het voor jou. Als je dit
jaar niet haalt ga je 't echt niet
leuk vinden--

Dotje kreunt.

LOES
(serieus)
--Do.

Loes slaat haar boek dicht en draait naar haar vriendin toe.
Die kijkt naar haar tussen haar vingers door. De awkward en
serieuze stilte laat Dotje lachen.

LOES
(door haar gelach heen)
Dit is niet grappig.

DOTJE
Ohhhh, heb genade.

Dotje wilt niet naar Loes kijken. Dotje grijpt naar iets
naast haar op bed.

LOES
(serieus)
Je ontwijkt alles zo hard. Het is
echt niet oke meer.

Dotje kijkt naar Loes.

LOES
 (bezorgd)
 Het enige wat je doet is jezelf
 saboteren. De andere dag ging je
 met een vreemd iemand mee de auto
 in- wie weet waar je de volgende
 keer beland.

Dotje lijkt naar haar te luisteren--

LOES
 (bezorgd)
 Je moet daar echt mee stoppen.

-- Maar dan houdt ze een blad papier voor haar gezicht - een
 zielig gezichtje erop getekend. Loes heeft het gezien, ze
 draait geïrriteerd om en staat op.

DOTJE
 (lachend, smekend)
 Nee, wacht-- Loes--

LOES
 (boos)
 Op een gegeven moment moet je met
 de realiteit leren omgaan want je
 gaat hier totaal niks mee bereiken
 in je leven.

Dotje hoorde dat wel. Haar glimlach verdwijnt in een
 milliseconde. Ze kijkt hoe Loes de kamer uitloopt en haar
 alleen achterlaat. Haar nachtmerrie.

6. EXT. BANKJE BOSRAND - MIDDAG - REÜNIE MET TRISTAN

Dotje loopt alleen. De omgeving is vredig, maar Dotje heeft
 zich onder haar capuchon verstopt. Ze denkt aan wat Loes
 tegen haar zei.

Verder op een bankje zit een jongen. Zijn hoofd ver naar
 achteren, kijkend naar boven, met een fles wijn in zijn hand
 en in de andere een blikje bier. Als je goed kijkt herken je
 hem- hij stond bij Romee's vriendengroep.

Dotje ziet hem als ze langs loopt. Hij lacht en praat tegen
 zichzelf, duidelijk dronken. Dotje boeit het niet zoveel, ze
 loopt verder. Maar als de jongen haar ziet, veranderd zijn
 expressie naar iets agressiefs.

DRONKEN JONGEN
 (roept boos)
 Hey! Aansteker meisje!

Dotje steekt haar middelvinger op en blijft doorlopen.

DRONKEN JONGEN
 Hey!

De jongen staat op en begint swingend achter haar aan te lopen.

DRONKEN JONGEN

Dotje. Jij bent Dotje.

Dotje blijft verder lopen.

DRONKEN JONGEN

Jij was vrienden met mijn zusje.

Dotje stopt met lopen. Ze draait zich om.

DOTJE

(verbaasd)

Wat?

DRONKEN JONGEN

Juliaaaa.

Dotje krijgt opeens al haar herinneringen terug. Ze kan het even niet geloven.

DOTJE

Tristan?!

Dronken jongen knikt en geeft haar een glimlach. Dotje loopt naar hem toe. Blijft voor hem staan. Ze scant hem van top tot teen.

DOTJE

(verraden)

En jij stond gewoon toe te kijken?

Tristan's glimlach verdwijnt. Hij schaamt zich.

TRISTAN

(zacht)

Sorry...

Niemand zegt wat. Zo staan ze even. Tristan is teleurgesteld. Hij zucht en gaat waggelend op het bankje zitten. Dotje kijkt naar hem.

Als hij zit pakt hij zijn fles wijn, draait hem open, en schenkt meer wijn in een bierblikje. Ondertussen gaat Dotje naast hem zitten.

Dotje staart naar de verte. Ze weet niet precies waarom ze hier zit.

TRISTAN

(lacht zenuwachtig)

Sorry Dotje. Ik heb iets te veel gedronken vandaag.

DOTJE
 (nog steeds verbaasd)
 Dat is oke...
 (na een momentje)
 Hoe is het met Julia?

TRISTAN
 (schud zijn hoofd)
 Prima.

Dotje knikt.

Stilte.

TRISTAN
 (lacht)
 Shiiiiit. Jullie twee lieten mijn
 bloed echt koken man. Rotmeiden-
 jij en Julia.

Dotje lacht bij de herinnering. Tristan leunt op zijn knieën.

TRISTAN
 Altijd maar mijn PC stiekem
 gebruiken. Elke keer.

DOTJE
 Natuurlijk. Voor spele.nl, en Sims.

TRISTAN
 Sims.
 (grinnikt)
 Waarom Sims? Ik had zoveel andere
 shit.
 (denkt)
 Hey- Heb jij nog de gameboy?

DOTJE
 (blij)
 Ja, natuurlijk!

TRISTAN
 (blij)
 Nee echt!!
 (na Dotje zien knikken)
 Heb je Rayman nog?

Dotje kijkt hem met een glimlach aan. Dan pakt ze haar tas en
 haalt ze de Gameboy naar voren. Tristans mond valt open.

TRISTAN
 Nooit.

Tristan houdt de gameboy in zijn hand. Hij kijkt ernaar, ooit
 van hem geweest.

TRISTAN
(smelt in nostalgie)
Ahhh man.

Dotje lacht. In haar ogen kan je zien dat ze vroeger Tristan als een idool zag. Tristan valt dieper en dieper in zijn emoties, (de gameboy in zijn hand lijkt kleiner nu hij ouder is).

Tristan is benieuwd en schuift de game cassette eruit.

TRISTAN
(vol ongeloof)
Stop.

Dotje lacht. Want op de cassette staat: Rayman. Dit word teveel voor Tristan. Hij geeft de gameboy en cassette vlug terug aan Dotje. Zij blaast nog in de cassette voordat ze hem er weer in schuift en bergt dan de gameboy veilig op.

Ondertussen schenkt Tristan wat meer wijn in het blikje. Dotje merkt wat hij aan het doen is. Eerst kijkt ze met een vies gezicht. Maar dan verdwijnt haar glimlach. Dotje laat hem gaan.

Daar zitten ze dan. Beiden alleen verbonden door nostalgie.

Tristan leunt op zijn armen. Zijn hoofd voelt te zwaar door alle drank.

TRISTAN
Wat is er met jullie gebeurd
eigenlijk?

DOTJE
Ik weet niet.
(ze aait haar arm)
Ik vond het altijd wel jammer--

TRISTAN
(moeizaam)
Julia had gezegd dat je was blijven
zitten. En toen-- dat je gewoon
afstand nam en erg raar deed.

Dotje zag dat niet aankomen. Dat is niet wat er was gebeurd.

DOTJE
Wat zei je?

TRISTAN
(merkt niks)
Ja dat je problemen kreeg met
school. Afwezig. Dat je erg afwezig
was. Dat je gewoon een beetje de
boel kwijt was.
(MEER)

TRISTAN (CONT'D)
 (moment)
 Koekkoek--
 (lacht)
 Ik snap het wel hoor. Ik ook een
 beetje.

Dotje staart naar het niks. Is dat wat Julia over haar dacht?

TRISTAN
 (grijpt zijn hoofd, in
 zijn eigen wereld)
 Ze heeft het uit gemaakt. Mijn
 vriendin--

Dotje schudt haar hoofd. Ze staat op.

DOTJE
 (kortaf)
 --Sorry ik moet gaan.

Dotje loopt weg, het beeld uit.

Tristan, nu achtergelaten, moet dat even verwerken.

Dan keert Dotje terug. Dotje grijpt naar zijn fles wijn en duwt in zijn hand een fles water. Ze pak ook zijn blikje. Dan loopt ze weer weg.

Tristan moet dit ook even verwerken. Dan begint hij te lachen, beschaamd over zijn staat, maar te dronken om er iets aan te doen.

Dotje loopt verdrietig weg.

7. INT. DOTJES KAMER - HIERNA - VERDRINKEN IN EMOTIES

Dotje zit op de grond, leunend tegen haar bed. Haar make-up weggevaagd. Ze speelt op de gameboy. Het spel waar Tristan het net over had.

In plaats van genot voelt Dotje zich verschrikkelijk. Ze legt de gameboy weg, terwijl hij nog steeds speelt.

De geluidjes vagen langzaam weg.

Een push in- Dotje verdrinkt in haar emoties.

8. INT. DOTJES KAMER - VOLGENDE DAG - ISOLATIE

De kamer is donker. Er komt alleen maar koud licht van buiten.

Dotje is bijna niet te vinden, zo diep onder haar dekens is ze verstopt. Haar telefoon trilt. Een assortiment van ongelezen sms'jes verschijnen voordat de nieuwe omhoog komen.

[OUD] > VICKY: we gaan naar de platenwinkel ga je mee ?

[OUD] > LOES: Hey, wil je het erover hebben? Xx

[OUD] > DAVID: Dot heb jij nog mijn oplader??? Ik kan 'm nergens vinden man. HELP SOS

[NIEUW] > LOES: Dotje, leef je nog?

[NIEUW] > LOES: Sorry dat ik zo wegging...

Dotje kijkt naar haar telefoon. Ze leest de berichtjes. Ze kijkt er naar. Ze is te moe. Verdrietig.

Dan legt ze de telefoon weg.

9. INT. DOTJES KAMER - IETS LATER - DANS

Dotje danst in haar kamer. De muziek staat hard. Ze is in een complete trance. Ze wilt alles vergeten.

10. EXT. AFGELEGEN STRATEN - VOLGENDE DAG - DOTJE ZWERFT ROND

Dotje loopt alleen. Deze keer is haar outfit niet zo explosief.

- Dotje loopt door een lege speeltuin.

- Dotje komt langs een hinkelbaan op de stoeptegels. Waar ze normaal fanatiek zou hebben gehinkeld loopt ze nu rechtstreeks doorheen.

- Dotje zit op de stoep, ze heeft wat lekkers gekocht (een poging om haarzelf te troosten). Boven haar een straatbord waarop staat "Dotter", alsof de stad haar uitlacht.

- Dotje ligt naast een krijttekening, twee poppetjes die hand in hand lopen. Haar vingers rusten precies op het handje van het meisje. Liever zonk ze door de stoeptegels en werd ze deel van de tekening.

11. INT. DOTJES KAMER - VOLGENDE DAG - INSPIRATIE

Het is rommelig.

Dotje ligt met een deken op haar bed een film te kijken. Dotje zit hier waarschijnlijk al heel lang.

Een vermoeide expressie, maar de film heeft haar totaal gegrepen.

TRUMAN
 (vanuit de speakers)
*Good morning, and in case I don't
 see ya: Good afternoon, good
 evening, and good night!*

Dotjes ogen fonkelen. Ze pauzeert de film, en gaat langzaam omhoog zitten. Ze kijkt om haar heen, naar haar tekeningen, en bedenkt zich iets.

12. INT. DOTJES HUIS - HIERNA - INTRODUCTIEFILMPJE CAMRECORDER

Dotje gaat voor de camera recorder zitten. Ze kijkt er even naar. Dotje heeft nog wallen onder haar ogen, maar de creativiteit in haar outfit is weer terug.

Dan drukt ze de camrecorder aan en gaat er iets beter voor zitten.

DOTJE
 (awkward)
 Hi... Mijn naam is Dotje en uhh...
 Dit is mijn introductiefilmpje voor
 de opleiding uh-- illustratie.
 (een momentje)
 Waarom zouden jullie mij aannemen?
 (twijfelt)
 Eerlijk gezegd, ik zou het niet
 weten. Alles wat ik tot nu toe heb
 gemaakt-- het is niet zo
 professioneel of van hoge kwaliteit
 ofzo. Als persoon ben ik ook niet
 altijd zo leuk.
 (opsommend)
 Als ik iets of iemand leuk vind,
 dan ren ik weg. Als ik iets *niet*
 leuk vind dan steek ik het in de
 fik. Als ik in een horror film zou
 spelen dan zou ik de eerste zijn
 die dood zou gaan. En ik heb een
 hekel aan baby's, kinderen, mensen
 die geen vragen stellen, mensen in
 het algemeen, moderne technologie-
 Alles aan het moderne eigenlijk.

Dotje staart de verte in. Ergens begrijpt ze ook niet waarom ze dit introductiefilmpje überhaupt maakt. Maar ze gaat verder.

DOTJE
 Kennis over bekende en belangrijke
 mensen heb ik ook niet echt maar ik
 zou de eerste 10 minuten van Cars I
 kunnen citeren, als jullie daar
 iets aan hebben?

Dotje kijkt onschuldig naar de camera. Een cut-- Dotje houdt een hele bizarre tekening van Mcqueen omhoog met een grote glimlach, de stilte is luid en awkward-- En weer terug naar Dotje die naar de camera kijkt.

DOTJE

Uhhh, waarom ik deze studie wil doen...

(denkt)

Nou-- ik kliederde als kind al alles vol, denk ik. Illustratie is een manier om me uit te drukken. Wat soms... lastig is.

(denkt)

Denk ik.

Dotje vind het te persoonlijk worden.

DOTJE

(abrupt)

Uhh ja-- Hier zijn mijn tekeningen.

Een harde cut. We zien shots van Dotjes tekeningen. De cuts zijn slordig, de audio onregelmatig en de camera trilt in haar handen. Maar de tekeningen, de kleurvolle monsters, scenes en character designs, zijn goed te zien. Er zit talent achter.

Een harde cut. We zien Dotje weer.

DOTJE (CONT'D)

Voor de rest, kijk maar in mijn portfolio--

(grinnikt)

-- Die heb ik niet gemaakt trouwens, ik heb geen computer daarvoor.

Dotje stopt even-- ze had dat waarschijnlijk niet moeten zeggen bedenkt ze net.

DOTJE

Anyways!!! Ik hoop dat jullie mij aannemen!!

Dotje staat op en komt dichterbij de camera. Ze houdt haar hand bij haar mond.

DOTJE

(fluisterend)

Alsjeblieft. Ik heb geen zin meer in mijn studie. Please haal mij daar weg.

(moment)

Uhh ja! Doei- Dotje OUUTT--

Dotje stopt de opname. Het beeld loopt vast op de laatste frame en de audio valt weg.

Opeens verschijnt er een outro- "neem mij aan :) :) :)" staat er in de slechtste font op aarde, eromheen lopen gifs van dansende katten. Een gek muziekje speelt.

ZWART BEELD

Het is stil...

We horen zachte geluiden van vogels en de pionnen op een bordspel...

FADE IN

13. EXT. PARK - WEKEN LATER - MET LOES EN VICKY

We zien een bord van *Mens erger je niet*. Twee dobbelstenen worden er op gegooid. Loes doet haar laatste poppetje in het eind vakje en wint.

DOTJE (OFF CAMERA)
SHITZOOOOOOI.

LOES (OFF CAMERA)
Haha, loseeeer.

Dotje, Loes en Vicky zitten buiten in de zon. Halflege zakjes chips en snoep om hun heen, samen met lege blikjes en een oude radio. Vicky heeft een zonnebril op, in haar eigen wereld, lijkt het een beetje kwijt te zijn, terwijl ze super sloom belletjes aan het blazen is. Loes ruimt het spel op.

DOTJE
Vicky, waarom at je haar niet gewoon op?!

Vicky blijft doorblazen.

VICKY
Wa?

Dotje zucht geïrriteerd en geeft het op. Loes heeft een voldaan glimlach op haar gezicht na het winnen.

DOTJE
(pakt agressief een doos)
Oke. Volgend spel.

Dotje legt de doos neer. Een half verkleurde en uit elkaar vallende doos *Rummikub*.

LOES
Even pauze alsjeblieft.

Loes gaat languit op het kleedje zitten, ogen dicht.

DOTJE
 (wilt geen pauze,
 geïrriteerd)
 Waarom kunnen we--

Dotje herinnert zich iets en kalmeert haarzelf. Ze gaat ook liggen. Voor het eerst zien we Dotje de rust pakken. Ze is veranderd.

Opeens klinkt er stromend water- Vicky giet het water uit de bellenblaas en kijkt er gefascineerd naar.

Daar liggen ze dan.

DOTJE
 Zomer bijna voorbij...

LOES
 Mhm...

Vicky glimlacht voor het eerst: dat klinkt als goed nieuws voor haar. Ondertussen is haar bellenblaas leeg.

Weer stilte.

LOES
 (gaat opeens omhoog
 zitten, abrupt)
 Nooit dat je bent aangenomen met
 dat introductiefilmpje van jou.

Dotje zegt niks.

LOES
 Jij liegt echt niet, he?

DOTJE
 Neheee.

LOES
 Wat een wonder. Het is echt een
 wonder.

DOTJE
 (lacht)
 Dankjewel voor in mij geloven in
 ieder geval.

Loes glimlacht. Ze is trots. Dotje heeft ook een glimlach op haar gezicht, vol met opluchting. De toekomst lijkt voor het eerst niet zo eng.

Ze liggen daar in vrede.

Het leven is goed vandaag.

Dan rolt rustig een bal tegen Dotje aan.

VOETBAL JONGEN (OFF CAMERA)
(vanuit de verre verte
tegen iemand)
SHIT. WAT DOE JE NOU?!!! NIET
DAARHEEN!!!

Dotje gaat omhoog zitten. Ze kijkt naar waar de bal vandaan is gekomen. Ze kijkt even om haar heen en graait naar iets tussen de spullen. Dotje vind een pen.

Ze haalt de dop ervanaf met haar tanden, terwijl ze de bal goed in haar grip neemt. Ze kijkt even naar haar vriendinnen- die lijken niks te hebben gemerkt- Coast is clear.

Haar hand gaat in een beweging naar achteren, de pen stevig in haar handen.

Is Dotje wel veranderd??-- Ze gaat de bal lek steken maar--

THE END in felroze letters.